

Rates

Subscription:
Rs. 6 per year.
(including postage)

Single copy:
15 cts.
(including postage)

Advertisement:
On application.

'In Memoriam':
(within 4 inches)
Rs. 5 per
insertion.

'Order Nisi':
Rs. 3 per
insertion.

THE

MORNING STAR

Registered as a Newspaper

(Established 1841)

Published every Friday

VOL. 105

JAFFNA, FRIDAY, JUNE 29, 1945

NO. 25.

Notice

Please send all editorial correspondence as well as all business matters to Tellippalai. This will ensure prompt attention.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION, BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

NEWS

LOCAL

Church Union in Ceylon

The first meeting of the Joint Committee on Church Union for Ceylon was held on the 13th, May and 1st June. Since 1940 there have been "exploratory" committees and after many meetings now the churches appointed delegates. The Church of Ceylon had a delegate from India also appointed by the Metropolitan. The Church of Ceylon, the Methodist Church, S. I. U. C. and the Baptist Church were represented. The Archdeacon of Colombo conducted the devotions. The constitution and the procedure of the Committee were discussed at length. The Rev. Mr. Senarathna (Methodist) and Rev. Mr. Weerasinghe (Baptist) were appointed Chairman and Secretary. Conveners for the delegation of different churches were nominated. It was agreed that the same procedure be adopted as was obtained in the Joint Committee on Church Union for S. India.

The question of the unified ministry was taken up and frankly faced. In the opinion of the Committee, the unification of ministry by some means or other from the very inauguration of Union was preferable to safeguarding conscience by pledge and having 30 years period of irregularity. It was decided to study further the question of supplemental ordination and Canon Manuel and Rev. D. T. Niles were asked to prepare a statement on the subject after consultation.

"Dr. Hewavitarne Prize"

K. V. S. Kathirgamanathan, a student of Jaffna Central College and son of Mr. K. V. Sinnadural, Proctor S. C. & Member U. C., has won the "Dr. Hewavitarne Prize" awarded to the best candidate at the S. S. C. 1944 Examination.

Educational Exhibition at Kandy

An educational exhibition is to be held in Kandy in August under the auspices of the All-Ceylon Union of Teachers.

It will consist mainly of display of the practical work done in schools and is being organised to stimulate interest in 'learning by doing', especially in the primary and post primary classes of schools and to show how schools and courses of study could be built round arts and crafts, a local industry or agriculture or music.

Jaffna Wins Health Shield Outright

The Michael Gunaratne Health Shield has been awarded to the Jaffna Health Week Committee for the third year in succession.

This means, according to the conditions of the grant of the Shield, that Jaffna is entitled to its permanent possession.

In view of this Mr. Michael F. P. Gunaratne, the donor of the Shield, has promised to offer another shield for competition under the same conditions.

The Shield was first offered in 1930 to be awarded for the best Health and Baby Week held in the Island. Since 1939, however, its award has been based on the reports submitted by the Medical Officers of Health on the activities carried during the All-Ceylon Health Week.

Jaffna Schools and War Savings

Inviting Mr. S. L. B. Kapukotuwa, Deputy Director of Education, to open the Food and Craft Exhibition at the Stanley Government Central School, on the second day Mr. V. K. Nathan, Education Officer, Northern Province said that children in Jaffna Schools have this year invested one and a quarter lakhs of rupees in War Savings Certificates. The Exhibition was a great success and large numbers of pupils and teachers thronged the premises from morning till late in the evening. The Prizes were distributed on Saturday by Sir Waitlingam Duraiswamy, the Speaker of the State Council.

Benefit Performance

In aid of the Anniotical Central Reading Room, a musical entertainment was given by Pundit N. Sannugaratnam at the Manipay Hindu College Hall, under the patronage of Mr. C. Coomaraswamy, Government Agent, N. P. A vote of thanks was proposed by Mr. V. Chanthampillai, President of the Reading Room.

Tamils' Grave Misgivings

At a meeting of the Working Committee of the All-Ceylon Tamil Congress held on the 17th inst. at which representatives of various districts and provinces in the Island were present, it was unanimously resolved to convey to the Secretary of State the grave misgivings of the Congress at the exclusive opportunity to hold ex parte discussions given to Mr. D. S. Senarathna who, "though in name Leader of the State Council, cannot claim to speak for five of the six communities in the Island and has been the chief advocate of Singalesse communalism against the Tamils and other minorities, and who led the boycott of the Soubury Commission which might have succeeded but for the united and determined opposition of the Tamils and other minorities, and who has further refused to obtain a mandate from the State Council or even afford an opportunity to debate the scope of his mission."

The Working Committee further resolved that the Tamil community, by virtue of its historic past and present importance and the contribution it had made to the political and constitutional progress of the Island should be afforded equal opportunity for discussions with the Secretary of State and urged that discussions by the Secretary of State with the leaders of the various communities would be essential for the forming of the constitution suitable and acceptable to the various sections of the population.

The Committee further resolved to convey its thanks to the Sec-

retary of State for sending out the Soubury Commission thereby affording an opportunity to the various interests, including minority communities to place their views fully and publicly before the Commission.

New Feature in Draft Estimates

We understand that a new feature in the Draft Estimates of expenditure for the financial year 1945-46 will be the provision of a motor car and a furnished bungalow in Colombo for the Speaker of the State Council.

Colombo Association of the J. C. S. I. U. C.

A variety entertainment in aid of the above Association was held at St. Paul's Hall, Milagiriya on Monday the 25th of June under the distinguished patronage of Mr. J. G. Rajakulendran, Acting Minister of Labour, Industry and Commerce. Rev. G. M. Cansarathnam welcomed the Minister while Dr. S. L. Navaratnam, the President of the Association, garlanded him. An interesting programme consisting of songs, dances, and scenes from plays was gone through. Mr. S. J. V. Chelvanayagam, Advocate, thanked all those who contributed to the success of the entertainment. Mr. S. K. Nalliah, Secretary of the Association and the members of the S. I. U. C. Hostel in Colombo, were responsible for organising the entertainment.

Personal

Mr. K. Sabaathan, of the Education Department, has been appointed Chief Tamil Translator to Government. He has contributed several articles on Tamil Literature and History to the leading Tamil Journals and Annuals in South India and Ceylon and is the author of several books which are at present in the press.

Obituary

The death occurred on Monday at Koddaimunal, Batticaloa of Rev. Thambipillai Samuel Vethanayagam, retired Methodist Minister. The remains were interred at the Methodist Cemetery, Koddaimunal on Wednesday.

University Awards

The following students from the Colleges in Jaffna have been awarded Scholarships by the Ceylon University on the results of the University Entrance Examination:-
Hartley College : K. Nadarajah
Central College : S. Ravi Raj
St. Patrick's College: P. Jegannathan (Exhibition)

A Service of Installation

A Service of Installation, installing Mr. F. J. Ratnarajah, B. A., B. D., as a worker under the J. C. S. I. U. C., will be held at the Alaveddi Church on Sunday the 1st July, at 4.30 p.m. All are invited.

INDIAN NEWS IN BRIEF

Rev. A. Ralla Ram, General Secretary of the Student Christian Movement of India, now touring in U. S. A., has received the honorary degree of B. D. from Wooster University, Ohio, U. S. A.

—Rev. C. E. Abraham acts as Principal of Serampore College in place of Rev. G. H. C. Angus who left on furlough in March.

—Rao Sahib Rev. S. Dayaprasadam, B. A., B. D., of the S. I. U. Church will attend the International Seminar at Chicago this autumn as a representative of the American Madura Mission. —The Travancore Government has sanctioned a grant of Rs. 3,000 to the Y. M. C. A. for the year 1945 for rural reconstruction work in the State.

New Metropolitan of India

The Rt. Rev. George Hubback, B. Sc., D. D. Bishop of Assam, was elected Bishop of Calcutta and Metropolitan of India at the Election held last Friday in Calcutta's historic and Century-old St. Paul's cathedral. Bishop Hubback is the first holder of the high office of Metropolitan of India, Burma and Ceylon and Bishop of Calcutta to be elected. Till now the appointment had been made by the crown.

It is learnt that the New Metropolitan will be enthroned on September 1st in his new office.

Work of Christian Reconstruction

Dr. Hutchinson Cockburn, recently Moderator of the Church of Scotland, has gone to Geneva as leader of the work of Christian reconstruction on the Continent. He will have two colleagues, one of whom will be an American. As countries are liberated, Dr. Cockburn and his colleagues will be responsible for finding out the most urgent needs of the churches and supplying the required help.

SALT DEPARTMENT

Tenders are invited for the supply of 150,000 single cadjans for Elephant Pass Saltern, to be delivered into Railway waggons at any Station in the Jaffna District. Tender Form and necessary particulars can be obtained from the Salt Commissioner, the Salt Superintendent, Elephant Pass, or from the Govt. Agent, Jaffna. Closing date: 5th July, 1945.

E. B. Tisseverasinghe,
Actg. Salt Commissioner.
37, Lauries Road, Bambalapitiya,
Colombo, 23rd June, 1945.
25-1.

TENDERS

Co-operative Union Hospital Ltd.
Moolai, Chulipuram.
Surgical Block

Tenders are called for the erection of the Surgical Block. Plan and Specification can be seen at the Secretary's Office by the contractors between 9 a. m. and 5 p. m. tenders will be closed before 12 noon on the 23rd July 1945. Forms can be obtained from the Secretary on payment of Rs. 10 as deposit. Unsuccessful tenderers' deposits will be returned.

Apply to the Secretary,
Co-operative Union
Hospital, Ltd.,
Moolai, Chulipuram.

THE SHOP FOR THE BEST BOOKS

General and Regional Geography by *Unstead and Taylor*.
Geography of Ceylon by *E. K. Cook*.
Introduction to Tropical Botany by *M. J. Leggo*.
Light and Sound by *Stewart*.
Heat, Light, Sound and Magnetism and Electricity by *Mackenzie*.
A Class Book of Physical Chemistry by *Lawry and Sagen*.
Introduction to Organic Chemistry by *E. J. Holmyard*.
Higher Algebra by *Hall and Knight*.
Fitman's Shorthand New Era Edition.

THE C. L. S. BOOK SHOP,
First Cross Street, Jaffna.

TO BE RELEASED SHORTLY!

"DRAVIDA"

A history of the Dravidian Race from the Mohenjo-Daro period to the British period, with Maps and Illustrations

BY E. L. TAMBISETTU.

FOREWORD BY K. A. NILAKANTA SASTRI, M. A., Professor of Archaeology and History, Madras University.

"The author deserves a word of thanks..... this is the first book I have seen which seeks to satisfy a want that has been felt for some years."—PROF. NILAKANTA SASTRI.

"It is a clear and succinct account of the history of the Tamil race....."—REV. FR. GNANA PRAGASAK, O. M. I.

Price: Rs. 4 per copy. (Postage cts. 25).

GENERAL PUBLISHERS LTD.

20, Parson's Road, Fort, Colombo—P. O. Box 305.

Digitized by Noolaham Foundation
www.noolaham.org / www.aavanaham.org

ஆசிரியர்களுக்கும் அன்பு பெருகுதல்
செய்தல்களும் சீலமையுடைய
பாசன்களும் பரிசீலிப்போருள்
யேசு நாமமே என்றென்று மோங்கவே

உதயதாரகை

1945 ம் ஆண்டு ஜூன் மீ 29 உ

தன்நிமறவேல்

ஊவைப்பிராட்டியர் "சில்
வகை எழுத்திற் பல்வகைப்
பொருளைப் பொதிக்கக் குந்திரக்
களிலொன்று "என்றி மறக்கல்"
என்பது. இக்குந்திரம் சிறுமறுபு
மாயிருப்பினும் உற்று ஆராய்ச்சில்
கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நற்
பொருளை யடக்கியுள்ளது. நமது
தமிழ் இலக்கியத்தினால் மேற்கூறிய
மிகு வாக்கியத்தின் பொருளைச்
செவ்வனே விளக்கக்கூடும் அநேக
ஞான வாக்கியங்களை ஆசிரிய வசன
மாக எடுத்தக் கூறலாம். "என்றி
பிராட்டெல் என்றென்ன நன்மை
களைப் பிறப்பிக்குமென்றும், நன்றி
மறத்தல் எத்திமைகளை கிளையிக்கு
மெனவும் தமிழ் இலக்கியங்களிற்
பரந்துகிடக்கும் சீலாகக்களும், உதா
சனங்களும் உருபித்தக் காட்டு
கின்றன. நன்றிபிராட்டுவது தமிழ்
மக்களுக்குள்ளே கிசேஷ குணசீல
மாய் மதிக்கப்பட்டதினாலும், அவர்
கள் சிவியத்திலு நன்மைத்திருந்த
தினாலும் அதை அதிகமாய்ப் பிராட்
டிப் பேசியிருக்கலாம். அல்லது
அவர்களுக்குள் இக்குணசீலம் குறை
வாய்க் காணப்பட்டதினால் அதை
அவர்களுக்குள் சிந்திப்பன்னுமடி
இங்குமங்கும அதைப்பற்றிப் பேசிய
யிருக்கலாம்.

"என்றி மறப்பது நன்றி நன்றி நல்ல
தன்றே மறப்பது நன்றி"

மற்றொருவன் தனக்குச் செய்த
நன்மையை மறத்தல் தாகது. மறக்க
வேண்டிய தொன்மையினால் அது
அவன் செய்த திமையே. ஒருவன்
செய்த நன்மை அக்கிரமிப்பிருந்தால்
அவர்களுக்குள் சிந்திப்பன்னுமடி
இங்குமங்கும அதைப்பற்றிப் பேசிய
யிருக்கலாம்.

"தினத்தினே நன்றி செயினும்
பிணத்தினையாய்க் கொள்வர்
பயன் நெறிவார்,"

என்ற சொல்லப்படுகின்றது. நன்றி
மறத்தலையி பாத்தகத் தனிநிலைக்
குறித்து என்ன கண்ணகரோமான
வாக்கியத்தைச் சொல்லுகின்றார்
தமிழ்வேத ஆக்கியோன்;

"என்றி கொன்றார்க்கு
முயவுண்டா முயவில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மறக்கு"

1815ம் ஆண்டு இலங்கை ஆம்
கிலேயாவசமனது. 1814; 1816,
1818ம் ஆண்டுகளிலே ஐரோப்பிய
அமெரிக்கா மிஷனரிமார் யாழ்ப்பா
ணம் வந்து,

"எழுத்தறிவுத் திரு
மியிழக்கமை, திர்த்தான்
மொழித்திறத்தின்
முட்டறுப்பானுக்கும்
மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன்
முதனார் பொருளுணர்ந்த
கட்டறுத்த விடுபெறும்"

என்றபடி, முதலாம் பொருளாகிய
கடவுளது திருவசனங்களை கிளையி
நன்மைபெற எழுத்தறியவேண்டிய
யது அவசியமெனக்கண்டு கலாசாலை
களைத் திறந்து, சென்ற ஒரு சகாப்த
தந்ததுகு மேற்பட்ட காலமாக ஆதா
ரக் கல்வியை மாத்திரமல்ல, உலகப்
பிரசித்திபெற Batticcotta Sem
inaryயில் உயர்த்தக் கல்வியைப்

தாரணமாய்க் கொடுத்தனர். ஆங்கு
கொடுக்கப்பெற்ற கலைநிலை கிசா
லம் மகாபெரிது. கல்விசெய்வதில்
திறமையுடைய மாணவர் அறிவைப்
பெற்றனர். வானசாஸ்திரம், பூகோள்
சாஸ்திரம், இராசவாதம், தர்க்கம்
முதலிய இப்பணக்கள் சாஸ்திரங்களிலே
மாத்திரமல்ல, சமய சாஸ்திரங்களிலே
பன்றாகப் பயிற்சியடைந்தனர். தால்
பத்திரங்களிற் தவறாத சிவஞான
போதம், சிவப்பிரகாசம் முதலியன
அச்சேறின. கல்வியில் அதிக
மேலான நாடு யாழ்ப்பாணமே.
வட்டுக்கோட்டைச் சாஸ்திரசாலை
கலைபின்று வெளிப்பட்ட நமது
காட்டார் யாழ்ப்பாணக் கவனியுங்கள்.
உலகமன், போர்ட், மொன்றிகையர்,
கைந், கேட்டிஸ், ஹால்ஸ், நென்ஸ்
மன், ஹன்ஸ், கைந், மில்ஸ்,
வோல்க், ஸ்கார், மக்கிள்வர்,
ஹன்ஸ்நென், லாம்பெட், உலவென்,
ஹட்சன், ரேயிஸ், டான்வோத்
அக்கிற்றேன், சாய்மன், அடம்ஸ்,
ஹோல், பிரைமர், டிக்கல்ஸ்,
பிளாய்க், கல், ஸ்போன்டிஸ், வோய்
ஷிர்லன், கல்ட், லீ, பியூவெல்,
காப்பெர், ஸ்டெல், கிஸ்ஸெபெர்,
குரேசேர், ஹிச்ச்கொக், ஹில்லக்,
உலிவென், உலாந்சன், நெயின்ஸ்,
ஐஸ்பெர், குக், பாக்கர், பியூஸ்,
நெசல், உலிவென், சாய்மன்.

மேலே குறிக்கப்பட்டவர்களின்
னதும், மேலே பேர் குறிக்கப்பட்ட
வர்களையிருந்தும் மிகுநெறி கல்வி
யின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திலும்
இலங்கையிலும் பேர்ப்பிரஸ்தாபன
வர்களினதும் பிள்ளைகள், போப்
பிள்ளைகள், கொப்பாட்டன், கோர்
தரு முதலிய வழித்தோன்றல்களை
யெல்லாம் எடுத்துப் போட்டால்,
யாழ்ப்பாணத்திலே மிச்சுக்கொச்சுமா
யிருப்பது மிக்க சிலர், மேல்கூறிய
வர்களும் அவர்கள் சந்ததியாரும்
மிகுநெறி பாடசாலைகளிற் படித்த
தினும் ஷேடமடைந்தனரோ அல்ல
லது நமதுகடந்தனரோ? கிறிஸ்து
மதாசிரியர்களாய் வந்தோர் என்ன
திமைக்குரியரானார்கள்? கிறிஸ்து
மதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத
தோர், மிகுநெறி பாடசாலை
படிப்பதற்குத் தற்காலக்கால
கிசேஷ இந்துக்களாய் இருந்தனரோ
அல்லவோ? தங்கள் இனசனத்தவ
ரான இந்துக்களை விட இவர்கள்
எல்லாக் காரியங்களிலும் மேம்பா
டையோ பிருந்தனரல்லவா? இதை
யெல்லாவற்றையும் அதுபித்து,
நன்மைபெற்ற சந்தியார் (Den
ominational Schools ஐப்பற்றி)
கிறிஸ்து பாடசாலைகளைப்பற்றி அரசு
சங்கசபையிற் பன்றும் பலவா
றாய்ப் பித்தறியப்போது மிகு
நெறிக்கல்விக்குச் சார்பாய் அரசு
சங்கசபையி ல்க்கத்தலும் விளக்கு
தமீயும் ஊன்றுப்போது மொனக்கு
சாத்தித்து அவர்களது எத்தன்மை
யைக் காட்டுகின்றது?

"என்றி கொன்றார்க்கு
முயவுண்டா முயவில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு"

மேலே குறிக்கப்பட்ட கலா
நிலையங்கள் மறுசமய மாணவர்கள்
கிறிஸ்தவமதாசிரியர்கள வருவதற்
குரிய தானக்களாக கிறிஸ்தவ வெண்
ஞாய் குற்றச்சாட்டு கொண்டுள்ளபடு
கின்றது. மிகுநெறி இங்கிலா
வந்தபோது, உலகச்சாசிரிய யேசு
சுவாமியின் போர்த்துகேலேவாய்ப்பு
அவரது கிசேஷத்தை இங்குள்
எளிக்கப்பிரசுக்கித்து, அறிவுறுத்தி,
அவர்களைக் கிறிஸ்தவமதாசிரிய
களாகும் நல்சேக்கத்தேடுவந்தார்க
ளென்பது சந்தியமே. கிறிஸ்த
வர்க்கம், பக்கிமார்க்கம்; கல்நெறி
யைப் போதித்த தம்மருளிக்கு
மனுஷனாவலும் சன்மார்க்கம், சமயக்
களுக்குள் Ethical and Spirit
ual எனப்பட்டகூடிய ஞானமார்
க்கம். இதை நமதுகடந்தியோர்
வேண்டியபடி உயர்த்த
கொண்டவர்கள் யாவருக்கு முன்னி

வல்லொரு கிறிஸ்த பத்தனும் பத்தி
வாட்டியுமோர் கிசேஷ பிரசுக்கி
ஒருவன் தன் அறிந்ததும், தனக்கு
நன்மையென்று கண்டதும், தன்
னைப்போன்ற உடன்பிறப்பினருக்கு
அவர்கள் ஆன்மணியினின்று அவர்
களை கிசேஷிக்கக்கூடியது மெனக்
கண்டபரம் அடித்தந்தை மற்றவர்
களுக்குச் சொல்லாதவிடுவது சக
தார்பாய் பரிசேஷமெய்யாக்குமுறு
யாதவோர் நிலைமை. கிறிஸ்தவன்
சுத்த கிசேஷத்தைப் பிரசுக்கிக்க
வேண்டியது அவன்மேல் மிகுந்த
கடமை. இதை நன்ருணர்ந்த பவுல்
மகாரிஷி, "கிசேஷத்தை நான்
பிரசுக்கியாடினேனக்கு ஐயோ!"
என்கின்றார். ஆனால் இந்த உண்
மையை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்து,
அவர்களைச் சமயத்தக்குப்படுத்த
நியாயமெனமாதும், சரிபற்றமான
வழி முறைகளைப் பிரயோகிக்கக்
கூடாடென்பது எவரு மொத்தக்
கொள்ளுவார். இது விஷயத்திலே சிறு
பக்கங்களுண்டு. போதிக்கிறவனும்
கேட்கின்றவனும், இரு பகுதியா
ரினும் பிழைகளுண்டு.

தான் சரியென்று கண்டதை
மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியது
உலக முன்னேற்றத்திற் குதவியா
யிருக்குமோர் எத்தனம். உலகம்
முன்னேற்றமடைந்தது அந்த வழி
வகைபிண்பென்பது எவரு மொத்
துக்கொள்ளவேண்டியது. கடவுள்
விஷயத்திலும் இது உண்மையே.
வல்லொருவனும் தன் சரியென்று
ஒப்புக்கொண்ட சமயத்தை மற்றவர்
களுக்குப் பரிசேஷிக்கவேண்டிய உரிமை
யும் சந்தாரமுமுடையவன். இதைத்
தடுக்க முயலும் மதியென்.

வெள்ளை கறுப்பு என்னும்
வித்தியாசங்கள்

ஓர் புதிய உலக மெப்படி
யிருக்கவேண்டுமென்றும் பாரித்த
விஷயத்தில் மனுஷர் தங்கள் தலைபை
உடைத்துக்கொண்டிருக்கும் மிகுந்த
காலத்திலே, மனுஷர் பவருஞ்
சகோதரர் என்பதன்போலி கட்டப்
படும சாதிக்கூட்டுவதற்கு மாறான
எந்தக்காரியமும் அதிக கவனத்
தேடி ஆராயப்பட வேண்டியது.
சாதிக்களுக்கி ருக்கும் பெருமை
யும், கிறிஸ்தவ சார்புபெற்றமகிய
இவற்றிற் தக்கியிருக்கும் கிறிஸ்தி
யாசக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய
வொன்று. கிறிஸ்தவ சாதி என்
றது யாதாமகி, எந்தமனுஷனுக்கு
குரிய உரிமைகளையும், உரித்துக்களை
யும் மறுக்கின்றதற்கு மாறாக இங்கு
வந்தில் அதிகமாகப் பேசியிருக்கிற
வர்க்கு அத்தியட்சர். ஐரோப்
பாசிலே அறிந்தப்பேடுமடி ஐக்
கிப் போர் செப்திற் காரியங்களில்
ஒன்று என்னவெனில், காலின் பிர
சுக்கித்து, அதுசரித்து வந்த தங்கள்
ஜாதி மற்றவரை ஜாதிகளைவிட உயர்ந்த
வர் என்ற கோட்பாடு. இதே கோட்
பாடு ஆபிரிக்கா, ஆசியா, அமெரிக்கா,
அவஸ்திரேலியா என்ற இடங்களிலே
உடைய இடக்கொடுக்கப்பட்டமாத
டது என அவர்கள் அறிவவேண்டிய
தடைபெற்ற கிறிஸ்தவ சாதிபுறமாத
கடைபெற்ற ஆரோசனைக்கூட்டத்தில் அவர்கள்
வெள்ளையின் ஒடுக்குதலுக்கு மாறு
க்கிரமிய செயல் ஒரு பத்துக்கட்
டாய்த் தீர்மானது செய்தபொன்
டார்க்கள், இப்படிப்பட்ட மடைத்
தமையான காரியங்களுக்கு எதிரான
நியாயக்களைச் சனங்களுக்கு எடுத்
துக் காட்டவேண்டும்.

தற்போது நடக்கக்கொண்டு வந்
திருக்கும் இரத்தப் பரிசுத்த யுத்தத்
தினும் மூலமாய்க் சமூப்பு நிறுமுடை
யார், கல், மஞ்சட்சாதியர் குறைந்
தவர்களென என்னுடைய எவ்வளவு
புத்தியுடைய கிந்தித்தனை மகம்
சரியாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கின்றது. தற்
போது நிகழ்க்கும் பிரயான வசதி
களை, சாஸ்திர அறிவு கிந்தி, கியா

பரம், கைத்தொழில் என்னும் வழி
வகைகளைச் சனங்கள் ஒருவரோ
கொளார் கொடுக்கக்கூடிய வச
திக்கொல்லாம் கிறிஸ்தியாசுக்களைக்
கவனியப்பது மனுஷரின் அறிவுக்
குறைவென்பதைக் காட்டுகின்றது.
அனாஹுரண்க்கிக்குள்ளே யப்பா
தேசத்திலே யுண்டான சாஸ்திரிற்
புரதேர்ச்சிக்கொல்லாம் அவர்களை
ஐரோப்பியரேயுள்ள வல்லகச
களுக்குள்ளே வைத்து எண்ணப்
படக்கூடிய ஜாதியக் கட்டாயம் வர
வில்லையா? செப்திற் காலத்தக்குள்ளே
உலகத்தையெல்லாம் கிடுகிடுக்கச்
செய்யக்கூடியதாய் யப்பாள் வர
வில்லையா? ஜர்மனியில், யப்பானே
வெள்ளையகை மகா கட்டமென
ஐரோப்பிய வல்லகசுள் ஒரு
மொழியைச் சொல்லிப் பயந்து
கொடுக்கவில்லையா?

வெள்ளையரல்லாத மற்றைய கிறி
சுத்தினரும் முன்னேறி வரவேண்டி
யதற்குத் தருணங்கள் அவர்களுக்கு
கூட கொடுக்கப்படின அவர்களும்
வெள்ளையர்களை வெல்ல வல்லவர்களா
வர்களென்பது தற்காலகிரித்தினிகளின்
சிறுந்த எம்யூக்கிசுக் கிடக்கின்றது.
ஆகையால் கிறிஸ்தி மித்தியாகச்
சாதிக்கக் குறைவாக்கி, அவர்களை
இழிவாய் நடத்த கிறிஸ்துவது காலத்
தினிக்ருகினை யறிபாத தன்மை
யாகும்.

கிறிஸ்து சமய
தர்மநெறிச் சட்டம்
வித்தியாசமானதா?

ஆன்மவாசிய யேசுகிறிஸ்து
திருவாய்மலர்க்குரிய தர்மநெறிச்
சட்டமாகிய மலைப்பிரசுக்
கக்கில், தமது தர்ம நெறி ஏனை
நெறிக்களை விட அதிக உச்சித்தமான
தெனத் தெரிவக உறுத்தியிருக்
கின்றார். அவர் தமது கிஷ்யர்களை
உற்று ரோக்கி கல்லொழுக்க கிஷ
யத்தில் மற்றவரைப் பாக்கிலும்
தமது அடியவர்க் மகா கிசேஷம்
பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதை
யுறுத்தும் படிக்கு, "உங்களைச் சிசே
கிக்கிறவர்களை யே கிஷ்கன் கிசேலை
பிள்ளைளும் உங்களுக்குப் போல்
பிள்ளை? சாதாரணமான சனக்
களும் அப்படிச் செய்கிறார்க
ளல்லவா? உங்கள் சகோதரனா
மாத்திரம் வாழ்த்துவீர்களாலும்,
நீங்கள் கிசேஷித்து யேய்கிறதென?
சாதாரணமான சனங்களுள் அப்படிச்
செய்கிறார்களல்லவா?" ஆகையால் நீ
கள் உடக்கவேண்டிய கல்பெரியைக்
குறித்து உங்களுக்குச் சொல்லு
கிறேன். "பாவோக்கத்திலே யிருக்கிற
உக்கன்பிதா பூரண சற்குணாயிரு
(கலைகுண சம்பன்னாயிரு) க்கிறது
போல் நீக்களும் பூரண சற்குணாய
யிருக்கக் கடவீர்கள்," என்கின்றார்.
அதினிலே தமது கிஷ்யர்கள் பின்
பற்றவேண்டிய மாதிரி அல்லாத சட்
டம், யேசுகிறிஸ்து காட்டியருளிய
பிதாயின் தன்மைமய மாதிரியுமே,
அதிற் குறைந்தஒன்றை அவர் காட்ட
வில்லை. அதைவிட வேறொரு மாதிரி
யை எவனுக் காட்ட முடியாது.

மலைப்பிரசுக்கத்திலே யர் பாச்
கிரென்ச் சொல்லப்படுக திருவாய்
மொழிகளை உற்று ரோக்குக்கால்,
உலகம் பார்ச்சித்தியாக அவர் சிவிய
யத்தைப் பார்ச்சித்தியைக் காண
லாம். யர் பாச்சியா? க்கிளையிற்
போப்பிரஸ்தாப முடைவோரும்
பெருமை யுடையோரும், "ஆசிரி
யில் எளிமை யுடையவர்கள்; சாந்த
குணத்தோர்," கீதியின்பேறில் பரி
தாமமுடையர், கீதியிமித்தம்
இம்சையடைகிறவர்கள், சிக்கத்த
முடையர், பாவத்தைக் குறித்து
அழுது புலம்புவோர் "அவர்களை
பாக்கிய" கிறென்றார்.

The Morning Star

Friday, June 29, 1945.

NEW TRENDS IN EDUCATION

The story is told that when a Chinese Students' Association in America was offered a small amount of space in an aeroplane going to Chungking, they were told that it could be used only for "cultural material". But what the Association particularly wanted to send was a parcel of vitamin pills for Chinese students. Fortunately the State Department concerned took a wide view of the meaning of "cultural" and gave permission for fifteen pounds of vitamins to be included with the text books, pens and typewriter ribbons which were also needed in Chungking. The officials very sensibly realised, it is said, that students do not live by books alone.

It is with more than ordinary interest that we should watch this new trend in educational policy. Declaring open the Food and Craft Exhibition last week at Stanley Central School, Jaffna the Hon'ble Mr. A. Mahadeva, Minister of Home Affairs, very rightly said that the Exhibition organised by the Education Officer of the North reflected the new trend in educational policy which required that a child's education was not thought complete unless he had been educated in Arts, Craft, Music and Agriculture. The Educational Exhibition to be held in Kandy in August under the auspices of the All-Ceylon Union of Teachers has also been organised with the object of stimulating interest in "learning by doing" especially in the primary and post-primary classes and with the object of showing how schools and courses of study could be built round arts and crafts, a local industry or agriculture or music. It is certainly very gratifying to note that Ceylon is keeping abreast of the times and is by no means slow to experiment on systems of education that have been tried with success in other countries.

There is little doubt that this new trend in our Education policy is well conceived. Any attempt to implant a system of education with the highest features of cultural progress on the empty stomachs and half naked bodies of village children is doomed to failure. It is also very desirable that under the stress of abnormal conditions like War, Pestilence or Famine, we should have in our country schools of the type of the Bailie Schools of China which are the latest development of the Co-operatives and through which Rewi Alley, the New Zealand Founder, is teaching the Youth of China to see adventure in creative work. These Bailie Schools, incidentally, are likely to have a big influence on China's future industrial development.

But we should like to sound a note of warning. It is a tremendous responsibility on those who are responsible for shaping the educational policy of our Island at this transitional period to see to it that neither education nor culture suffers by this change. There should be no room left for the remark that "a crude and steady system produced, in olden days, better results than imperfect systems

which reduce themselves to fads and tease the pupils." We should also like to refer to the note of caution expressed recently by Mr. C. M. Bowra, Warden of Wadham College, Oxford, in his Presidential Address to the Classical Association at Oxford. While admitting the claims of the new Scientific Spirit in Education he said that the spiritual experience derived from great literature is not a thing we can lightly throw away. To all those who love the highest qualities of the human mind, the necessary sacrifice of the Art's courses at the English Universities in order to set free as many young men as possible for the defence of Freedom has been he said, one of the real sorrows of these war years. We do hope that the new trends in our education policy will steer clear of these dangers.

INDIAN CHRISTIANS AND OUR NATIONAL DESTINY

At the third sitting of the Bangalore Conference on Wednesday the 6th June, Messrs V. Chakkara and Chandran Devaneesan opened the debate on the above subject which was followed by a very lively and many sided discussion in which several members took part.

MR. CHAKKARA'S ADDRESS

Mr. Chakkara referred to the early history of the evolution of the Indian Christian consciousness. It held nationalism as unchristian and disloyalty to the Lord. Since those years there has been a steady and continuous movement among Indian Christians towards complete identification with the main current of Indian nationalism. That India has a political destiny cannot be questioned by even the old world Indian Christians, but this is not to be achieved by the mere automatic processes of history but by active participation in the common struggle for freedom. The Indian Christian attitude is determined both by his common kinship with India as a whole, and his religion. Such is the problem, and how these two factors will act and react is being discovered and the future will make the discovery more explicit and clear out in details.

Turning to the Indian Christian part, Mr. Chakkara said that there is an Indian Christian community and yet there is not any such in the sense in which we can speak of the Hindu community and the Muslim. There is no internal cohesion because of caste and Church cleavages. Yet there is a legalised community—probably a legal fiction. This has its own advantage in that it has lessened the idea of communalism; so much is this the case that it may be said that Indian Christians are the least communal minded in India. Communal representation for a very minor community like ours cannot furnish us with adequate safeguards nor such a large share in the loaves and fishes of Government service. The real potential influence of Indian Christianity and leadership can only be realised by our active participation in the wider national life—especially in the political and economic planning that is, for the highest destiny of the country.

The speaker could not agree with either those who would accept whatever powers that be, or with those who would regard politics as of the devil, though reaping the fruits of the role of Satan in this world. Religion is of two kinds—communal religion that emphasises community and true religion that makes the love of God and love of men, irrespective of caste and creed and colour the supreme guiding consideration. The Christian should be under the influence of the higher teaching of Jesus. Religion should be divorced from politics, but it should inspire the inner motives and outlook and treatment of men. Such is the contribution that we can make, if we can align ourselves with the real genius of our land, and illuminate it and bring it under the influence of Jesus Christ. Indian Christians cannot be untrue to the past heritage of which we ought to be fully conscious, nor of the Christian message—and it is out of the co-operation between the two that our place in our national destiny should be determined. Neither chauvinistic nationalism of the West, apart from Christian values, nor a mere contentless religious mysticism can be our role. A more positive and dynamic synthesis is demanded by the challenge of Indian nationalism and Indian Christianity.

MR. CHANDRAN DEVANEESAN'S ADDRESS
Is there room left for the remark that "a crude and steady system produced, in olden days, better results than imperfect systems

than community in India? Some would call it a legal fiction. Others who are familiar with certain painful aspects of church councils, such as squabbles over property, would accept it as far too much of a legal reality. Yet others would call the existence of the Christian group a historical accident. The point however is not merely to try and explain its presence but to accept responsibility for it and to study its problems. The acceptance of such responsibility involves the recognition of two factors. First, the Christian groups scattered all over the country need to be welded into a Christian community. Second, the life of the community should be integrated into the life of the nation so that Christians can participate in our national destiny.

In order to achieve the first objective, namely, the creation of a real Christian community, we need to get rid of those anti-social elements which we have taken over from the communities from which the converts came. Unless this is done the Christian elements will merely solidify into yet another static, reactionary communal group. We do not want Christians to shelter behind existing barriers and prejudices. On the contrary, we need a lowering of barriers and closer contacts with other communities. The Christian community must firmly reject the caste idea. Efforts must be made to rid ourselves of provincial prejudices through inter-marriage. We need to eradicate the differences between rural Christians and urban Christians. We need too to fight the class differences that are entering more and more into the economic life of the country. The Christian groups should be pioneers in co-operative ways of life. But none of these desirable changes will come until the community becomes truly Christian in its outlook. In other words, we need a Christian revolution among the groups that have accepted the faith.

In wanting such a revolution we tend to overlook a very important fact. What differentiates Christian groups from the other religious communities? It is the particular fashion in which the Christian groups express their faith, namely, through the churches, schools, Y. M. C. As and even the I. C. A. These things are the sinews that bind the Christian groups together. In wanting to revolutionise the community we must be prepared to accept responsibility for these factors. The continuance of these factors depends to a very large extent even today on missionary financial support. The Christian groups in the country are still mission-centered. As long as this continues to be so the meaning of the Church will continue to be learned as a second-hand experience. The first step towards making the Church take root in the soil is to make it self-supporting, for only self support can bring real responsibility and acceptance. It is only such a Church that can enter fully with India's history and participate in the national destiny. The birth of such a Church will also symbolise the coming of age of the Christian community. Then the Christian's spiritual life in the church will be relevant to the Christian's participation in the destiny of his country. Then there will be absolutely no necessity for a political party of the communal variety. Then the voice of the Christian community and the voice of the Church will be the same though it must be admitted that it is not so today. The Church will mediate between the nation on the one hand and the Christian community on the other where such mediation is necessary. But the Church will also stand for the fulfilment of the destiny of the nation as a whole. At present it is bound to be a hypothetical picture. But that is a goal worth striving for.

What is our national destiny? Whatever that destiny may be, it can only begin to operate to all its richness and fullness when we have achieved nationhood. The creation of national unity, social consciousness and a national culture are still sore needs of the day. As Christians we need to enter more fully into the struggle. Can we create a pattern of community living free from all anti-social tendencies? Can we strengthen the ideals of service and loyalty which will overcome all that is disruptive and divisive in Indian life? Or are we content to leave it to the forces of nationalism even though we believe our faith has something better to offer? Can we help to level out our caste and communal differences, our social and economic inequalities? If we do not, communalism will. The lack of any revolutionary zeal in the religion we make out of Christianity sends hundreds of our young men into the communal fold. And who can blame them? The assimilation of some of the worst features of western life is doing untold harm to the life of our country. As Christians are we not in a position to interpret some of the finest things in Western culture to our fellow countrymen in order

that our nationalism will be based on understanding and respect for other nations? These are some of the things that come as a challenge to our community. Are we prepared to enter into the blood stream of the nation?

The magnitude of the task and the sense of our own inadequacy will not give us any cheap optimism with which to face the situation. The Christian patriot will always be conscious not only of his own failure but also of the sins of his own people. He must not allow national pride or a false sense of prestige to prevent the courageous condemnation of the evils that hinder our national progress which is so necessary today. The Hebrew prophets had a lofty vision of the future and destiny of Israel but they were unflinching in their denunciation of just those things which prevent the vision from being a reality. As the Christian travels along the road which leads from the Old Testament to the New, he hears the lamentations of Jeremiah, the awful denunciations of Amos, the tender pleading of Hosea and the sound of our Lord weeping over Jerusalem. The Christian needs to have a lofty vision of his country's national destiny but if his insight into human history that comes with the knowledge of the Cross does not sometimes provoke "thoughts that lie too deep for tears", he will not be a true Christian patriot.

(To be Continued)

UDUVIL OLD GIRLS' RE-UNION

The 24th Annual Celebrations of the Uduvil Old Girls' Association will be held at Uduvil on Saturday the 30th of June.

Old Boys, Husbands of Old Girls and Friends are cordially invited to tea, the public meeting and the entertainment.

Kindly keep this day Free. No individual invitations.

PROGRAMME

- 10 a. m. Praise Service.
- 11 a. m. Demonstrations of school activities.
- 1 p. m. Lunch.
- 3 p. m. Business Meeting.
- 4.30 p. m. Tea.
- 5.30 p. m. Public Meeting.
- 6.30 p. m. Entertainment.

R. Suppiah, Secy., U. O. G. A.

THE GREEN MEMORIAL HOSPITAL

Pupil Nurses will be admitted to the Hospital for training during June and July this year.

Please apply to:-

Mrs. S. T. Aseervatham, Manager, Pierce School of Nursing, Manipay.

24-2.

Engagements

The engagement is announced of Mr. G. G. Visuvalingam of Kopay North to Miss Mercy Nesanmany Aseervatham, daughter of Mr. and Mrs. G. Aseervatham of Acheveli.

The engagement is announced and the marriage will take place shortly of Mr. Jacob Thambyratnam, B. A., son of Mr. V. C. Thamo-tharampillai and of the late Mrs. Thamo-tharampillai of Acheveli, with Mercy Subirhamalar, daughter of Mr. and Mrs. J. S. Sinnadurai of Uduvil, Manipay.

Uduvil, 26.6.45. 25-1.

MEMORIAL SERVICE

There will be a Service of Remembrance for Miss S. L. Page, Principal, Chundikul Girls' College, Jaffna-1903-1931, on Wednesday, 4th July at 7.00 p. m. in St. John's Church, Chundikul.

All the old girls, parents and friends of the school are cordially invited to join in this service.

E. M. Thillayampalam, Principal, Chundikul Girls' College

25-1.